

NASĄDZENIE (1) *sb n*

I sg nasądz(e)nim.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upomnienie, kara, nagana:

*Wyrażenie: »srogim nasądzenim karany«: Awżakoż mamy młodzienczykom niktore [!] rzeczy przegładac/ ani wżyŃtki ich wiŃteпки maią być Ńrogim naŃadzenim karane [*Indulgenda sunt tamen adolescentibus quaedam neque omnia eorum peccata severa sunt animadversione punienda. P.P. Vergerius, De ingenuis moribus ..., Brescia 1485, 26*]. KwiatKsiąż Qv.*

DJ